

ning brengen of als eindheffingsloon ten laste van de vrije ruimte verwerken.

Risico op een boete

Ten slotte nog aandacht voor het risico op een boete voor de werkgever. U kunt worden geconfronteerd met een verzuimboete of een vergrijpboete. Dit is afhankelijk van de vraag of het aan uw opzet of grove schuld te wijten is dat er te weinig belasting is ingehouden. De Belastingdienst maakt onderscheid tussen de volgende verzuimen: *a)* betaalverzuim vanwege een foute of onvolledige aangifte, *b)* aangifteverzuim vanwege een foute of onvolledige aangifte, en *c)* correctieverzuim. Als uw correctie betekent dat u een bedrag moet bijbetalen, betaalt u de loonheffingen te laat. Als u de correcties verzendt en er geen sprake is van een vergrijpboete, krijgt u geen boete als: *a)* het totale bedrag van de correcties op jaarbasis 20.000 euro of minder is, of *b)* het totale bedrag dat u nog moet betalen meer dan 20.000 euro is, maar minder dan 10 procent van het bedrag dat u eerder hebt betaald over de aangiften die u nu corrigeert. In alle andere gevallen krijgt u een boete van 5 procent van het totale bedrag (de boete is maximaal 5.278 euro).

In plaats van een betaalverzuimboete kunt u een vergrijpboete krijgen. Voorwaarde is dat er sprake is van grove schuld of (voorwaardelijke) opzet. De Belastingdienst moet schriftelijk aangeven waarom er sprake is

van grove schuld of (voorwaardelijke) opzet. Bijvoorbeeld omdat u voor geen enkele werknemer een bijtelling in aanmerking neemt, terwijl het evident is dat dit wel noodzakelijk is. U kunt hierop reageren voordat de boete definitief wordt vastgesteld. De hoogte van de boete bedraagt dan 25 of 50 procent van het gecorrigeerde bedrag.

Als u aangifte hebt gedaan en deze aangifte corrigeert, was de eerdere aangifte fout of onvolledig. U kunt daarvoor dan een aangifteverzuimboete krijgen. De Belastingdienst is terughoudend met het vaststellen van deze aangifteverzuimboetes. Voor aangifteverzuimboetes geldt het volgende: *a)* corrigeert u een aangifte op eigen initiatief, dan krijgt u geen aangifteverzuimboete, *b)* corrigeert u een aangifte omdat de fiscus u daartoe verplicht heeft, dan kunt u een aangifteverzuimboete van 65 euro krijgen, en *c)* doet u keer op keer fout of onvolledig aangifte, dan kan de verzuimboete worden verhoogd (met een maximum van 1.319 euro).

Als u een correctie niet, te laat, fout of onvolledig verzendt, is er sprake van een correctieverzuim. De eerste keer zal de Belastingdienst niet in actie komen, maar als u bijvoorbeeld de correcties steeds weer niet, te laat, fout of onvolledig verzendt, dan kan de boete oplopen tot maximaal 1.319 euro.

Drs. W.H. (Willem) van Kasteren

Btw en uitstaande leningen

BTW - Het komt geregeld voor dat btw-ondernemers aan gelieerde ondernemingen of vennootschappen geld verstrekken en daarvoor onderling een rente afspreken. De renteopbrengst wordt vervolgens opgeteld bij de omzet. Hierdoor ontstaat een totale omzet die onderscheiden moet worden in omzet die is behaald met btw-belaste prestaties en omzet die is behaald met btw-vrijgestelde prestaties.

Het onderscheid tussen btw-belaste omzet en btw-onbelaste omzet is van belang bij het recht op aftrek van btw. Een btw-ondernemer mag btw op de kosten die zien op btw-belaste prestaties volledig aftrekken, maar dit is niet het geval bij btw-vrijgestelde prestaties. Daarnaast heeft een btw-ondernemer een beperkt aftrekrecht ten aanzien van algemene kosten die gemoeid zijn met zowel btw-belaste prestaties als btw-vrijgestelde prestaties. De vergoedingen die een btw-ondernemer ontvangt voor het verstrekken van een lening (zoals renteopbrengsten)

zijn vrijgesteld van btw. Daardoor ontstaat er een probleem indien een btw-ondernemer btw aftrekt op algemene kosten die gemoeid zijn met de algemene bedrijfsvoering.

Wat zijn de gevolgen van het verstrekken van leningen op het recht van btw-aftrek?

Uitspraak Hoge Raad

Een btw-ondernemer verricht managementdiensten en verstrekt leningen aan gelieerde vennootschappen. Voor beide activiteiten behaalt de btw-ondernemer opbrengsten, waarbij de renteopbrengsten afkomstig van de leningen aan gelieerde vennootschappen het grootste deel van de totale omzet vormen. De btw-ondernemer trekt alle btw die ziet op de algemene kosten af, omdat hij van mening is dat de renteopbrengsten een bijkomstige handeling vormt, wat volgens het arrest van het Hof van Justitie geen belemmering vormt op het aftrekrecht van btw op algemene kosten.

Het Hof en de Hoge Raad gaan echter niet mee in de volledige btw-aftrek en stellen dat gegeven is dat de rente-opbrengsten het grootste deel van de totale omzet van de btw-ondernemer vormen. Derhalve zijn de renteopbrengsten niet aan te merken als opbrengsten afkomstig uit bijkomstige handelingen.

De omvang van de opbrengsten uit financiële handelingen die binnen de werkingssfeer vallen, kan erop wijzen dat deze handelingen niet mogen worden aangemerkt als bijkomstig. De aftrek van btw op de algemene kosten dient daarom pro rata berekend te worden over het gedeelte van de omzet dat is behaald met btw-belaste prestaties (managementdiensten).

De btw-ondernemer wordt hierdoor genoodzaakt een correctie door te voeren voor wat betreft de te veel afgetrokken btw op de algemene kosten.

Uitspraak Hof

Een bank die zowel btw-belaste prestaties als btw-onbelaste prestaties verricht, maakt wegens bedrijfseconomische redenen een analyse van de rentabiliteit per product.

Op basis van tijdregistratie, daadwerkelijke productafname en evenredige verdeling kan de bank de gemengde kosten toerekenen aan kosten die gemoeid zijn met btw-belaste prestaties en kosten die gemoeid zijn met btw-onbelaste prestaties.

Aangezien de bank nu een scherper beeld heeft van de toerekening van gemengde kosten aan btw-belaste prestaties, dient zij bezwaar in tegen de pro-rataberekening

die is gemaakt in de btw-aangifte. De bank is van mening dat zij middels de analyse van de rentabiliteit per product recht heeft op meer btw-aftrek.

Het Hof stelt dat de bank met de analyse een nauwkeuriger beeld schept van het werkelijke gebruik van de gemengd gebruikte goederen en diensten dan met de klassieke methode. Die knoopt enkel aan bij omzetten en kwalificeert voorts alle kosten van belanghebbende (met uitzondering van de arbeidskosten) als gemengde kosten.

Het Hof ziet de analyse daarom als leidend bij de pro-rataberekening van de aftrek van btw.

Tot besluit

Btw-ondernemers die rente op uitstaande leningen ontvangen, moeten de btw-aftrek op algemene kosten pro rata berekenen, indien de totale omzet gedeeltelijk bestaat uit renteontvangsten op uitstaande leningen en voor een gelijk of kleiner gedeelte uit belaste managementopbrengsten. De pro-rataberekening mag afwijken van de klassieke methode gebaseerd op omzetverhoudingen, indien de gebruikte methode gebaseerd is op een voldoende nauwkeurige, objectieve en verifieerbare analyse.

Mr. C. W. (Carola) van Vilsteren

Hof van Justitie, 29 april 2004, zaaknummer C-77/01

Hoge Raad, 18 januari 2019, zaaknummer 17/05438

Hof, 27 maart 2020, zaaknummer 18/00313

Geen verklaring omtrent gedrag, geen arbeidsovereenkomst?

WERKGEVER/WERKNEMER - Het is tegenwoordig voor de meeste beroepen standaard dat een medewerker bij aanvang van het dienstverband een verklaring omtrent gedrag (VOG) moet overleggen. Dat speelt uiteraard in sectoren waarin compliance dagelijks de agenda beheerst, zoals bij financiële instellingen als banken en verzekeraars, maar inmiddels ook in elke sector en voor ieder bedrijf van welke omvang dan ook.

Bij financiële instellingen hoort een schone VOG vaak tot de geschiktheidstoets van toezichthouders op beleidsbepalers, maar om een integere en beheerste bedrijfsvoering aan te tonen, wordt een VOG ook verwacht van het 'gewone' personeel. In de lucht hangt dan nog een beetje

of en in hoeverre het ook regelmatig updaten hiervan verplicht zou zijn voor de organisatie, om die beheerste en integere bedrijfsvoering aantoonbaar te waarborgen. Het lijkt in ieder geval zeker geen kwaad te kunnen om op regelmatige basis een nieuwe VOG te vragen, al is het maar voor de zekerheid. Dit hoeft ook niet uitgelegd te worden als motie van wantrouwen tegenover het zittende personeel. Integendeel, het gaat hierbij eerder om het gezamenlijk borgen van een veilige werkomgeving. Los van het tevreden stellen van toezichthouders of het voldoen aan wettelijke verplichtingen is het in zijn algemeenheid natuurlijk immers beter dat je de zekerheid hebt dat je personeel van onbesproken gedrag is en dat het personeel in ieder geval voor wat betreft het strafrechtelijke